
Minneord

OSS IMELLOM

THOMAS IVER HOLTER

Det smertelige budskapet om Ingolv Tore Bach-Gansmos død kom brått og uventet. Han døde plutselig, etter å ha gjennomført en full arbeidsdag, 30.8. 2004. Han var levende som få, og døden virket så uvirkelig og meningsløs.

Bach-Gansmo fylte 75 år 29.7. 2004, men innhentet tillatelse til å fortsette som lege i alle fall to år til. Det gledet ham stort, for han elsket sitt arbeid.

Han var født i Askim, men har hatt nesten hele sitt yrkesaktive liv i Nes på Romerike. I 1957 tok han veterinæreksamen og i 1968 medisinsk embetseksamen, begge i Oslo. Han ble spesialist i allmenntilleggsmedisin da spesialiteten ble opprettet i 1985. Fra 1971 startet han privat praksis på Årnes.

Han var en uvanlig raus person og tilsynelatende alltid i godt humør. Når han dertil kunne kommunisere med alle typer mennesker på en fri og utvungen måte, ble et møte med ham alltid positivt. Man følte seg alltid beriket i samvær med ham, det være seg ved en konsultasjon, i festlige sammenkomster eller bare ved et møte på veien.

Bach-Gansmo var selve prototypen på en familielege. Han kjente sine pasienters familie og miljø fullt og helt, var lett tilgjengelig og ikke minst reiste han gjerne hjem til pasientene på sykebesøk. Han drev en såkalt solopraksis uten data. For mange følte det godt å ha en lege som kunne konsentrere seg om pasienten uten stadig å se inn i dataskjermen. Han var kanskje den siste av sitt slag.

Bach-Gansmos spesielle interesseområde lå i psykiatrien, og han hadde gjennomgått en langvarig etterutdanning hos Espen Collett.

Som et eksempel på Bach-Gansmos vitalitet og faglige interesse, må nevnes at han i en alder av over 60 år tok vikariater ved kirurgisk avdeling ved Kongsvinger sykehus i sommerferiene i flere år. Dette syntes han var en fin form for ferie, en avveksling med godt faglig utbytte.

Bach-Gansmos omsorg favnet vidt, men hans familie var ham selvfølgelig nærmest. Hans kone støttet ham i alle situasjoner. Han har tre sønner som alle har skikket seg vel, og fikk etter hvert seks barnebarn. For alle disse var han en pålitelig støtte når enn det måtte trenge. Familien var hans største glede og stolthet i livet.

Kolleger og venner føler stillheten etter Bach-Gansmo. Han var et naturlig midtpunkt på kurs og i festlig lag. Med sin smittende latter og sitt alltid gode humør skapte han fest og glede omkring seg. Enda sterkere vil nok hans mange pasienter føle savnet av sin gamle lege. Det er så få tilbake av hans type, han kan så vanskelig erstattes.

Publisert: 20. januar 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.